

בש"פ 106/18 - מדינת ישראל נגד מיכל קליינמן זעירא

בבית המשפט העליון

בש"פ 106/18

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה:

מיכל קליינמן זעירא

בקשה (חמישית) להארכת מעצר, לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד מריה ציבלין; עו"ד דנה אלון

בשם המשיבה:

עו"ד נירה בן דוד

החלטה

1. לפניי בקשה חמישית להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996, החל מיום 10.01.2018, או עד למתן פסק דין, בת"פ 38315-12-15, בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. ביום 18.02.2015, הוגש נגד המשיבה, ונגד שלושה נאשמים נוספים - רפאל מזרחי, יוסף עבד אל גני ותיסיר אבו שעבאן, כתב אישום המייחס למשיבה את העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (ריבוי עבירות); קבלת דבר במרמה, לפי סעיף עמוד 1

415 רישא לחוק העונשין; ניסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין (2 עבירות); שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין (5 עבירות); זיוף בכוונה לקבל דבר, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (ריבוי עבירות); שימוש במרמה, עורמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה) (5 עבירות); ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה (5 עבירות); השמטת הכנסות מדו"ח, לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה (3 עבירות); קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; וסחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהחלטתי הקודמת, מיום 02.10.2017 (בש"פ 7594/17 מדינת ישראל נ' מיכל קליינמן זעירא (02.10.2017)), ולכן לא אחזור עליהן במסגרת בקשה זו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבה עד לתום ההליכים במשפטה. ביום 03.04.2016, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרה של המשיבה עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינה. כמו כן, בהחלטות קודמות נעתר בית משפט זה להארכת מעצרה של המשיבה (בש"פ 6942/16, השופט צ' זילברטל; בש"פ 1235/17, השופט י' הנדל; בש"פ 5288/17, השופט (כתוארו אז) ח' מלצר; ובש"פ 7594/17 שניתן על ידי).

4. ביום 02.01.2018, הגישה המבקשת בקשה חמישית להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים, החל מיום 10.01.2018. במהלך הדיון שהתקיים בפניי היום, 08.01.2018, חזרה המבקשת על טיעוניה בדבר מסוכנותה של המשיבה. אשר לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, ציינה המבקשת כי סיכומי התביעה הוגשו ביום 06.01.2018, ונקבע כי המשיבה תגיש את סיכומיה, עד ליום 05.03.2018, תוך שהוקצה מועד נוסף (18.03.2018) להשלמת סיכומים בעל-פה. כל זאת, במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת, ולפיכך, הבהירה המבקשת, כי התיק הגיע אל הישורת האחרונה. ב"כ המשיבה ציינה, כי אין התנגדות מצידה להארכה המעצר. עם זאת, ובשל טענת המשיבה, כי עו"ד בן דוד אינה מייצגת אותה, התרתי לה לטעון בפניי. המשיבה טענה, כי בנסיבות דנן, שעה שהיא אינה מיוצגת ומצויה במעצר בתנאים בלתי נוחים, לא יעלה בידה להגיש את סיכומיה במועד שנקבע. לפיכך, טענה המשיבה כי התיק בעניינה אינו קרב לסיומו, וכי היא מתנגדת להארכת מעצרה.

5. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת מעצרה של המשיבה, והאזנתי בקשב רב לטענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרה של המשיבה, כמבוקש. בנסיבות דנן, המוטלת טרם נעה אל עבר שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר, ולטעמי האינטרס הציבורי, כנובע מחומרת העבירות המיוחסות לה, מצדיק את המשך מעצרה. עוד אציין, כי למרות הקשיים עליהם עמדה המשיבה, נראה כי משפטה צפוי להסתיים בתוך תקופת ההארכה המבוקשת.

6. על יסוד האמור, החלטתי להיעתר לבקשת המדינה, והנני מאריך את מעצרה של המשיבה ב-90 ימים נוספים, החל מיום 10.01.2018, או עד למתן פסק דין, בת"פ 38315-12-15, בבית המשפט המחוזי מרכז - לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בטבת התשע"ח (8.1.2018).

ש ו פ ט
